

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN GEMEENTE BLARICUM
d.d. 29 maart 2022

Aanwezig

15 raadsleden (fv = fractievoorzitter)

Hart voor Blaricum-fractie:

W.J. Pel (fv), J. Landman, mw. M.G. Bakker, R. Uijldert, mw. R.J.C. Beemsterboer-van Urk Dam

VVD-fractie:

R. Wiegel (fv), mw. A.L.C. Dobber-Spruijt, H.J. Hoijtink

De Blaricumse Partij-fractie:

mw. G.R. Kukupessy-Rokebrand (fv), R.J.H. Kemperman

D66-fractie:

mw. C. Francken (fv), mw. J.M.G. Lanphen

Fractie Van Urk Dam:

L.J. van Urk Dam (fv)

CDA-fractie:

mw. P.L.M. Claushuis-Rademaker (fv)

Fractie Van Dijk:

mw. A.H.M. van Dijk-de Jong (fv)

Voorzitter en griffier:

mw. J.N. de Zwart-Bloch, voorzitter

mw. T.D. de Jong, griffier

Wethouders:

mw. A.M. Kennis, mw. M.S.M. Klingenberg-Klinkhamer, G.C. Knoop

1. Opening; berichten van verhindering

De voorzitter: Dames en heren, het lijkt wel bijna of we op schoolreisje gaan, zo rumoerig is het. Helemaal uitgelaten. Welkom allemaal, ik open deze vergadering. Welkom vooral ook partners, familie en vrienden op de publieke tribune en vanzelfsprekend ook collegeleden en fractievertegenwoordigers. U komt allemaal voor het afscheid van deze raad, maar voordat het zover is, gaan we eerst nog even de reguliere agenda behandelen. Dat betekent dat de huidige raad de laatste verslagen van de vergaderingen van deze raad, het vaststellen van de rechtmatigheid van de verkiezingen, de uitkomsten van het onderzoek naar de geloofsbrieven van de nieuw te benoemen raadsleden als haar laatste taak van deze periode van 2018 tot 2022 ook mag voltooien. Daarna gaan we over tot de toezeggingen. Er zijn geen berichten van verhindering ontvangen.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Aan de orde is het 'Vaststellen van de agenda'. Ik neem aan dat iedereen zich in deze agenda kan vinden, hij is ook goed voorbereid met het presidium gisteren nog, dus dat helpt ook, denk ik, daarmee.

3. Mededelingen

De voorzitter: Ik zei net al, onder agendapunt 3 van de mededelingen ga ik daar nog even verder op in. Voorafgaand aan deze vergadering heeft de onderzoekscommissie de rechtmatigheid van de verkiezingen en de geloofsbrieven onderzocht en zal bij het betreffende agendapunt mondeling en schriftelijk verslag uitbrengen. De commissie bestaat uit mevrouw Mieke Bakker, mevrouw Carin Francken en mevrouw Janny van Dijk. Zij keren alle drie ook niet terug in deze gemeenteraad morgen, dus kunnen met hun handen vrij dit onderzoek ook doen. Ze hebben dat voorbereid en ik ga zo direct horen wie daarvan verslag mag doen onder agendapunt 6 en 7. Dan ga ik door, als er verder geen mededelingen zijn. Nee?

4. Vaststellen lijst ingekomen en uitgaande stukken van januari en februari 2022

De voorzitter: Dan ga ik door naar agendapunt 4 en dat betreft het 'Vaststellen van de lijst van ingekomen en uitgaande stukken van januari en februari 2022'. Iemand daar nog bij? Niet aan de orde? Dan is die lijst bij deze vastgesteld.

5. Vaststellen besluitenlijst en transcript van de openbare raadsvergadering van 25 januari 2022

De voorzitter: Dan hebben we nog een besluitenlijst en een transcript van de openbare raadsvergadering van 25 januari jongstleden. Iemand daar nog bij? Dan kunnen we dat zo vaststellen, met dank.

6. Rechtmatigheid verkiezingen

De voorzitter: Dan gaan we door naar agendapunt 6 en dat betreft de 'Rechtmatigheid van de verkiezingen'. Namens de onderzoekscommissie doet mevrouw Francken mondeling en schriftelijk verslag van het onderzoek rechtmatigheid en doet daarbij een voorstel voor een te nemen besluit. Ik neem aan dat het schriftelijke verslag door u nu voorgelezen wordt en dat we daarmee dan beide onderdelen ook geborgd hebben.

Mevrouw Francken: Ja, dat klopt.

De voorzitter: U heeft het woord, mevrouw Francken.

Mevrouw Francken: Dank u wel. Mevrouw C. Francken meldt dat de commissie uit de raad van de gemeente Blaricum de rechtmatigheid van het verloop van de verkiezingen van 16 maart 2022 heeft onderzocht. Dit onderzoek heeft plaatsgevonden aan de hand van het proces-verbaal, opgesteld door het centraal stembureau en het processen-verbaal van alle stembureaus in de gemeente. Op basis van dit onderzoek is de commissie van oordeel dat de verkiezingen van 16 maart 2022, gehouden in de gemeente Blaricum, rechtmatig zijn verlopen. De commissie adviseert de raad van de gemeente Blaricum om als oordeel over het verloop van de gemeenteraadsverkiezingen, gehouden op 16 maart 2022 in de gemeente Blaricum, uit te spreken dat deze rechtmatig zijn verlopen. Namens de commissie, mevrouw Mieke Bakker, mevrouw Janny van Dijk en mijzelf.

De voorzitter: Hartelijk dank. Kunt u instemmen met dat voorstel, met dat besluit? Ja? Dat is mooi, dan betekent het dat we morgen een flink aantal van u weer terug gaan zien. Dat is fijn dat u daar ook mee instemt en ik dank de onderzoekscommissie hartelijk voor haar werkzaamheden in deze.

7. Onderzoek geloofsbrieven nieuwe raadsleden en toelating van de leden van de raad

De voorzitter: Dan gaan we door naar agendapunt 7 en dat betreft het 'Onderzoek geloofsbrieven nieuwe raadsleden en de toelating van de leden van de raad' morgen. Namens de onderzoekscommissie doet mevrouw Van Dijk mondeling en schriftelijk verslag van het onderzoek geloofsbrieven en doet uiteindelijk ook een voorstel tot een besluit. Mevrouw Van Dijk, u heeft het woord.

Mevrouw Van Dijk-de Jong: Dank u wel. Mevrouw Van Dijk meldt dat de commissie uit de raad van de gemeente Blaricum de geloofsbrieven en verdere bij de Kieswet gevorderde stukken, ingezonden door: Beemsterboer, R.J.C., Ramona, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Brendel, A., Aimee, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Boersen-de Jong, E.J.M., Liesbeth, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Claushuis-Rademaker, P.L.M., Ellewies, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Dobber-Spruijt, A.L.C., Christien, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Hoogendijk-van Trotsenburg, N., Natascha, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Kemperman, R.J.H., René, mannelijk, wonende te Blaricum; Kukupessy, G.R., Bea, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Landman, J., Han, mannelijk, wonende te Blaricum; Lanphen, J.M.G., Joke, vrouwelijk, wonende te Blaricum; Oyens, P.H., Piet Hein, mannelijk, wonende te Blaricum; Pel, W.J., Willem, mannelijk, wonende te Blaricum; Van Urk Dam, L.H., Leon, mannelijk, wonende te Blaricum; Van der Veen, M., Menno, mannelijk, wonende te Blaricum; Wiegel, R. René, mannelijk, wonende te Blaricum, op 21 maart 2022 benoemd tot lid van de raad van de gemeente Blaricum in handen zijn gesteld. De commissie rapporteert de raad van de gemeente Blaricum dat zij bovengenoemde bescheiden heeft onderzocht en in orde heeft bevonden. Gebleken is dat de benoemden aan alle in de Gemeentewet gestelde eisen voldoen. De commissie adviseert tot hun toelating als lid van de raad van de gemeente Blaricum. Plaats Blaricum, datum dinsdag 29 maart 2022, de commissie voornoemd mevrouw Mieke Bakker, mevrouw Carin Francken, en ondergetekende Janny van Dijk.

De voorzitter: Mooi, hartelijk dank. Ik neem aan dat u daar allen mee in kan stemmen. Het is op zich wel bijzonder, u stemt eigenlijk in met uw eigen toelating tot de raad, dan bent u wel bijna verzekerd van een meerderheid, zullen we maar zeggen. Maar hartelijk dank. Gefeliciteerd, zullen we maar zeggen, maar daar gaan we morgen mee verder. Hartelijk dank, onderzoekscommissie, mevrouw Van Dijk, mevrouw Francken en mevrouw Bakker. Mooi.

8. Afsluiting raadsperiode 2018-2022 en afscheid vertrekkende raadsleden en fractievertegenwoordigers

De voorzitter: Dan, agendapunt 8, hè, dat hebben we dan toch nog best snel gedaan, vanaf nu zal denk ik het tempo iets lager liggen. Ik mag als uw voorzitter toespreken. We sluiten een rare raadsperiode af in de geschiedenis van het lokale openbaar bestuur. De helft van deze raadsperiode is gekenmerkt door een virus waar we vier jaar geleden nog nooit van gehoord hadden en die onze wereld zoals we die kenden behoorlijk op zijn kop heeft gezet. We hebben onszelf enigszins opnieuw moeten uitvinden en kwamen op enig moment in een digitale en een afgesloten wereld terecht. Mijn collega in Laren heeft gisteren zijn toespraak ook in deze orde van grootte gehouden en had daar ook bij geschreven: het is zo fijn dat dat allemaal nu niet meer hoeft. Maar hij heeft de vertrekkende raadsleden toch vanaf een scherm moeten toespreken, dus zo kan je maar nagaan en we zijn nog steeds niet helemaal zeker van het feit dat we dit ook achter ons kunnen laten. Dat is jammer, want ik denk dat we door die twee jaar ook wel hebben gemerkt dat in ons ambt er zoveel belang wordt gehecht aan fysiek contact over en weer en dat dat echt ons werk er niet makkelijker op gemaakt heeft. En net terwijl we dachten dat er sprake was van een adempauze die wat lucht zou kunnen

geven, begon de oorlog in Oekraïne. We leven niet alleen op afstand mee, maar worden ook geconfronteerd met de grote uitdaging om langdurig vluchtelingen uit Oekraïne en andere oorlogslanden op te vangen binnen onze gemeenschap. Ondanks deze bijzondere situatie is er de afgelopen vier jaar een hele hoop werk verzet. De eerste één tot twee jaar van deze raadsperiode stonden bol van kunst en cultuur. Blaricum werd tot Kunststad van het jaar uitgeroepen en dat resulteerde in allerlei mooie initiatieven onder de noemer Heden en Verleden. Basisschoolleerlingen gingen aan de slag met projecten onder leiding van Blaricumse kunstenaars, er was een fotowedstrijd, een hele mooie tentoonstelling, een ontwerpwedstrijd voor een nieuw relatiegeschenk en de stichting Kunstbeheer werd opgericht om ten eeuwigden dage te waken over de kunstcollecties van Blaricum en Laren. Op het gebied van sport gebeurde er ook veel. Er kwamen fitnessapparaten in de openbare ruimte in de Blaricummermeent, iets wat je bijvoorbeeld in Spanje al heel veel zag en waarvan ik een heleboel wethouders voor deze wethouders ook steeds heb gevraagd: kunnen we zoiets nou niet in Blaricum ook realiseren? Nou, het is er. Er kwamen buurtsportcoaches, er werd een overeenkomst gesloten met de Sportraad voor een optimaal sportklimaat in ons dorp en op het gebied van gezondheid benoem ik het project Rookvrije generatie. Nou, daar hadden we het net nog even over, er mag niet alleen niet meer in het gemeentehuis gerookt worden, er mag ook niet meer voor het gemeentehuis gerookt worden. Dus de die hards gaan nu gewoon van het terrein af – en dat heb ik dan toch nog even in de gaten, sorry – om die peuk toch nog even tot zich te nemen. Maar op zich is het natuurlijk ontzettend mooi dat we zo'n beweging hebben ingezet en ik als verstokt oud-roker mag ik dat ook wel zeggen, het is een goede start die we maken ook voor onze jeugd. Voor onze jeugd hebben we ook net volgens mij vernieuwd het project Jongeren op gezond gewicht, waarbij er ook aandacht is voor bewegen, gezond eten, goed slapen en veel water drinken. Bovendien, dat zouden we ook alweer bijna vergeten, de AED-uitrol samen met onze inwoners. Het initiatief kwam volgens mij voor het eerst bij onze inwoners vandaan en dat is samen met de gemeente, en ook ondersteund door een hoop van u, op een hele mooie manier, ook vaak via crowdfunding uitgerold en een heleboel mensen hebben ook de reanimatiecursus gevolgd zodat we ook effectief gebruik kunnen maken van die AED's. Ook in het kader van duurzaamheid is er veel gebeurd. Ik noem maar even de groene leges, de Duurzaamheidslening, het bijenconvenant, de Denktank A27 en de Hut van Mie. En in de afgelopen twee coronajaren werd de vernieuwde Blaercom in gebruik genomen, hebben we de herijking van de strategische visie met onze inwoners vormgegeven, een nota Toerisme en Recreatie vastgesteld, werk gemaakt van de visie op inwonerparticipatie, werd er gewerkt aan de voorbereidingen van de herstructurering van de Bijvanck en van de Bouwvenen, kwam er een integraal huisvestingsplan onderwijs, inclusief ventilatie, een mooi plan voor het aantrekkelijker maken van de Le Coulteredreef, waar ook heel lang vanuit een bewonersinitiatief – ook weer ondersteund door sommigen van u – aan gewerkt is, veel aan voorbereid is, gaf de inpassing van de HOV de nodige reuring en ronden we na twintig vaak hele spannende jaren de Blaricummermeent met een prachtig resultaat af. Dit is slechts een niet-uitputtende greep uit het vele werk dat u de afgelopen vier jaar heeft verzet. En ik kan u verzekeren, er is ook nog genoeg te doen, de komende vier jaar. Ik probeer dit af en toe ook te doen, zeker bij de afronding van zo'n periode van vier jaar, omdat we vaak zo bezig zijn met de waan van de dag dat we wel eens vergeten wat er allemaal aan werk wordt verzet. Dat is echt enorm en u als hoogste orgaan van de gemeente geeft daar sturing aan en het college voert namens u een hoop van dat beleid uit. Daar mogen we denk ik ook vanaf deze plek onze organisatie wel voor bedanken. Dan gaan we nu over naar het afscheid van degenen die vertrekken. Voor iedereen staat er op de tafels een bakje met blauwe druifjes. We hebben enorm gewikt en gewogen, er staan ook prachtige bloemen voor sommigen van u klaar, zie ik, maar we dachten: dit is mooi, toch een beetje het blauw van het wapen van de gemeente Blaricum. Het is duurzaam, als het uitgebloeid is, dan kunt u het mooi op het balkon of in de tuin in de grond zetten en volgend jaar komen ze dan hopelijk gewoon weer op en dan denkt u weer even terug aan dit afscheid, wat gelukkig niet een afscheid voor u allen

is. Vijf leden van deze raad nemen ook echt afscheid, daar liggen de Erfgooiersbomen voor klaar. En geen spraakverwarring, het zijn etsen, het zijn afdrukken van een afbeelding van de Erfgooiersboom en die zullen we straks aan u overhandigen. U zult merken dat ik weinig bewegingsruimte heb hier en dat betekent dat straks Monique zo goed zal zijn om u de Erfgooiersbomen te overhandigen. We nemen geen afscheid, het is net al even genoemd, maar ik doe dat iets minder formeel zoals het net hoorde, maar ik mag dat wat luchtiger doen. Want tien van u nemen morgen weer zitting in de raad voor de periode '22-'26. Dat zijn de heer Pel, de heer Landman, mevrouw Beemsterboer, de heer Van Urk Dam, de heer Wiegel, mevrouw Dobber, mevrouw Lanphen, de heer Kemperman, mevrouw Kukupessy en mevrouw Claushuis. Dus u kan gewoon rustig achterover gaan leunen, er gaat u nu niks gebeuren, u wordt niet verrast. Er zijn ook vijf fractievertegenwoordigers die vertrekken en ik zie daar slechts twee van op de gereserveerde plekken op de tribune zitten. Dat zijn de heer Piet Hein Oyens – en u mag morgen ook toetreden tot de gemeenteraad, dus dat is ook een kort afscheid, volgens mij – en mevrouw Kukupessy. Nou, mevrouw Kukupessy – Lyoba Kukupessy, laat ik dat dan er even wel bij zeggen – die gaan we voorlopig ook denk ik niet uit het oog verliezen. Wij missen op de tribune – tenzij ze net binnen zijn gekomen en ik dat heb gemist – voor D66 de heer Uitendaal en voor het CDA de heer Marten Meijer ...

De voorzitter: De heer Marten Meijer is ziek, hoor ik net, en voor het CDA ook mevrouw Poolman Simons-Vos. Wij zullen zorgen dat de blauwe druifjes met dank ook goed bij hun terecht zullen komen. Dan de vertrekkende raadsleden en dat zijn er vijf. Even een slokje water, ja. Carin, ik begin met jou. Carin, jij kwam vanaf 22 januari 2013 als opvolger van Maarten Elshove in de raad. Ik had het gevoel dat je er al veel langer was, maar daarom is het af en toe goed om weer even die data erbij te zoeken. Je bent altijd zeer betrokken bij het wel en wee in ons dorp, waar je vaak hardlopend of op je racefiets te zien was. Heel specifiek heb je je ook beziggehouden met het koesteren van het agrarisch erfgoed in ons dorp en op social media ben je soms bijna dagelijks te vinden om aandacht en aanbevelingen voor opiniestukken. Kunst en cultuur komt langs, maar wat in het begin ook opviel bij mij – want ik had nog eigenlijk nooit van haar gehoord – was je enthousiasme voor de kookkunsten van Yvette van Boven. Dat werd natuurlijk helemaal mooi toen Yvette van Boven in een van haar programma's ook agrarisch Blaricum bezocht. Je hebt er nu bewust voor gekozen om de raad te verlaten en ruimte te maken voor de jongere garde, maar met je maatschappelijke inzet ben je nog niet klaar. Je hebt wel aangegeven: ik ga eerst eens even drie maanden niks doen – dat is altijd heel verstandig, volgens mij – en dan moet er toch wel weer iets gaan gebeuren. Ik ben dus ontzettend benieuwd waar en hoe ik je waarschijnlijk in onze zeer nabije omgeving straks weer terug ga zien en van je ga horen, maar voor nu hartelijk dank voor al je inzet en geniet ontzettend even van die zeer welverdiende pauze. Zullen we ze toch nog maar even laten liggen? Want dat wordt wel een heel gedoe, hè, met die grote dingen. Dat komt goed, ja. Mieke, jij zat in de raad voor D66, van 2010 tot 2014. Vanaf 29 oktober 2019 ben je voor Hart voor Blaricum teruggekomen als opvolger van Ilona Haas. Je wordt nu ook fractievertegenwoordiger en je zei me vorige week dan ook: maak er maar niet zoveel werk van, die toespraak, ik kom vanzelf weer terug. Dat kenmerkt je ook: nuchter en met een goed gevoel voor humor en daarmee gepaard gaande zelfrelativering. Ik zou dus zeggen: het was weer een mooie tijd, Mieke, en tot volgende week. Jan, Jan Hoijtink. Jan, jij zat in de raad de hele afgelopen raadsperiode. Je bent in 2018 binnengekomen tot nu. Jij hebt je met hart en ziel ingezet de afgelopen raadsperiode voor onderwerpen die je na aan het hart liggen, waarbij de rode draad toch wel inwonerparticipatie is. Jij gaat net als Mieke door als fractievertegenwoordiger, ik heb begrepen dat jouw echtgenote dat goed vond, waardoor we niet echt afscheid van je hoeven te nemen. Op de verkiezingsavond heb je al aangegeven vanavond voor een keer echt onbelemmerd door de voorzitter het woord te willen voeren. Ik ben heel benieuwd, maar ook na vanavond gaan we vast en zeker nog van je horen. Jan, dankjewel. En Janny zit daarnaast, Jan en Janny. Janny, jij bent ook vanaf april 2018 raadslid geweest, eerst voor De Blaricumse Partij en daarna heb je je al in november

2018 afgesplitst en ben je als eenvrouwsfractie verdergegaan. Dat is geen makkelijke positie. Ik weet dat, want ik heb dat zelf ook ooit gedaan, maar dan had ik in ieder geval nog een achterban en die heb jij enigszins moeten ontberen. Alhoewel, je hebt natuurlijk ook een achterban gehad, maar die zit ... Waar zit je? Maar dat is toch van een andere orde dan een fractie waar je tegenaan kan leunen. Je hebt weliswaar die eigen keuze gemaakt en je hebt het ook met flair gedaan, want je hebt gewoon keihard gewerkt. Ik heb niet het idee dat er veel onderwerpen zijn geweest waarvan jij dacht: nou ja, ik zit hier maar in mijn eentje en ik ga ooit toch weer weg, dus laat maar zitten. Niks van dat alles. En je bent ook nog tot de laatste snik betrokken geweest, want we kregen zelfs vorige week op de valreep nog een schriftelijke vraag van je als college. Dus dat geeft ook wel weer hoe jij in de wedstrijd hebt gezeten. Je gaat nu gewoon welverdiend genieten van je pensioen, volgens mij. Vast niet alleen maar dat, maar eerst wel even en met die mooie camper van jullie lekker op pad. Ga daar gewoon van genieten en nou ja, je kent de historie van deze raad: je bent altijd welkom terug. Dankjewel. Ja, Satyamo, ik ga eventjes zo zitten, want jij zit echt wel heel dicht bij me. Dat is niet erg trouwens, maar om je toe te spreken is dat net even anders. Jij zei net al, zestien jaar is niet niks, want jij zit vanaf 2006 voor Hart voor Blaricum in de gemeenteraad. Een bedachtzaam raadslid, heb ik opgeschreven, die zijn woorden altijd zeer goed afwoog. Samen met Rob Bruintjes vormde je vaak een mooi duo. Jullie fietsten samen vanuit de Bijvanck naar het gemeentehuis. Ik kan me niet herinneren dat Rob rookte, maar volgens mij vergezelde hij je wel als er even buiten een sigaretje gerookt moest worden voor de gezelligheid, en ook in de raad refereerden jullie nog wel eens aan elkaar. Je hebt met diezelfde rustige bedachtzaamheid menig rondetafelgesprek voorgezeten. Je bent ook een hele spirituele man en hecht enorm aan het behoud van de natuur. Die natuur was ook de aanleiding voor een bijnaam die je lang hebt gehad. Ik weet niet eens of je hem kent en ik weet ook niet eens of alle raadsleden jou die bijnaam hebben gegeven, maar een paar die hier zitten en ikzelf wel. Want je had op een gegeven moment een pleidooi voor het aanplanten van meer bomen als reductiemiddel voor geluidsoverlast door verkeer. Een aantal van ons heeft jou toen Satybomo gedoopt.

De heer Uijldert: Die had ik wel eens gehoord, ja.

De voorzitter: Die had je wel eens gehoord. Je hebt er nu voor gekozen om wat rustiger aan te gaan doen, om ook meer aandacht te kunnen besteden aan je privéleven, wat ook het nodige van je vraagt. Dat is je ook van harte gegund na zestien jaar raadslidmaatschap. Vanwege deze mooie zittingsduur, Satyamo, is het mij dan ook een eer je namens koning Willem-Alexander een koninklijke onderscheiding te mogen opspelden. Ik ga je verzoeken om te gaan staan. Ik ga hem zelf opspelden. Dat is lang geleden, maar ik ga het toch doen. Hij wordt ... Hier, ja. Gaan we draaien? Kijk, Daniëlle is altijd de baas in dit soort gevallen, daar ben ik gewoon aan gewend.

De heer Uijldert: Zit mijn haar goed, en zo?

De voorzitter: En het mijne? Even kijken, hoor.

De heer Uijldert: Net echt allemaal.

De voorzitter: Net echt, hè? Nou, hij kleurt mooi bij je overhemd en ik ga hem denk ik op het borstzakje spelden. Gaat het goed, Daniëlle? Ja? Er wordt een hoop van je verwacht als burgemeester, hoor. We doen de blije gezichten, ja. Klappen jullie maar een beetje ondertussen, hoor. Dank je. Kijk, ik zal hem even dicht doen, anders zit je zo achter die doos. Dan moet je nog heel even recht gaan zitten, dan komt die er mooi op. O, wel met die kist ervoor. Schouders recht, ja.

De voorzitter: Van harte gefeliciteerd.

De heer Uijldert: Dankjewel.

De voorzitter: Normaal gesproken zou ik Satyamo nu het woord geven, maar het leek ons leuk om eerst een aantal raadsleden ook de vertrekkende raadsleden toe te laten spreken, dan kunnen jullie dat ook meenemen als jullie straks zelf het woord voeren. Ik heb met Willem Pel afgesproken dat hij Satyamo als eerste mag toespreken en dan gaan we zo verder. Willem.

De heer Pel: Dank u wel, voorzitter. Na deze decoratie van Willem is het denk ik aan deze Willem om daar nog een schepje bovenop te doen. Zoals al gezegd, Satyamo is al bekend bij Hart voor Blaricum sinds 2006, maar Satyamo was ook al bekend in Blaricum voordien, omdat hij met zijn ouders logeerde 's zomers in de recreatiewoning in de buurt van de Hut van Mie. Zo is zeg maar Satyamo ook aan Blaricum gelinkt.

De heer Uijldert: Onder andere.

De heer Pel: Onder andere, ja. Goed, zoals gezegd, Satyamo en Hart voor Blaricum leerden elkaar kennen in het jaar 2006 bij de voorbereidingen van de campagne, de verkiezingscampagne. Gelukkig konden wij Satyamo toevoegen in die periode aan de raad. Het is goed om te zeggen, want Satyamo had een voorgeschiedenis waarin hij woonde in Amsterdam, ook nog een tijdje in India, heb ik begrepen – wellicht dat de naam daar ook een beetje vanaf komt, maar goed, zou zomaar kunnen, dat weten we ook. Hij voelde zich ook echt betrokken bij al datgene wat in Blaricum ook plaatsvond, alle ontwikkelingen. Kortom, we hebben hem gevraagd daar actief in te zijn en dat heeft hij gelukkig op zich genomen. Zoals we hebben gezegd, hè, actief en betrokken als raadslid en voorzitter van de rondetafelgesprekken, met zijn subtiele humor en relativerende, soms ook humoristische en scherpe inbreng, voor wie het horen wil. Dat is ook wel een kunst. Satyamo had ook altijd en heeft ook altijd een astrologische kreet daarbij, als er een opening was voor een vergadering waar hij dan toch altijd wist te vertellen onder welk gesternte deze vergadering ook plaatsvond en of dat al dan niet geluk bracht. Hij heeft dus een trackrecord opgebouwd op vele dossiers, maar een van die rode draden in de dossiers was toch wel het groene karakter, wat al even genoemd werd, ten aanzien van de bomen. Zijn credo was dan ook: kappen met kappen. Dat was er ook een die iedereen bekend was. In de wisselende samenstelling, Hart voor Blaricum, waarin hij ook geopereerd heeft, het kwam al even aan de orde, ook met zijn grote vriend Rob Bruintjes trok hij vaak op. Hij kon ook wat dat betreft hele goede teksten maken en was ook een woordkunstenaar als het daarop aankwam, dat konden we ook goed merken. Laatste jaren hebben we toch gezien dat de gezondheid wat aan het slijten was en fietsen werd wat minder. Nou, het was nooit een opgave om Satyamo richting de vergaderingen mee te nemen en we hadden het gezellig in de auto. Het werd al gezegd, hij verkoos ook meestal bij de schorsing om eventjes buiten een sigaartje of sigaretje te roken en wist dan altijd wel iemand te vinden waarin hij dan al kletsend die periode kon doorbrengen. Nou ja, omdat Satyamo het fietsen niet zo makkelijk meer gaat en wij zomaar het idee hebben dat de HOV niet vanaf de Bijvanck naar het Singer rijdt, hebben we gemeend om jou de mogelijkheid van de nieuwe tentoonstelling van de collectie Nardinc in het Singer, om die wat dichterbij te brengen. Dat willen we doen met deze mooie boekwerkjes en daar veel genoeg mee te geven. Wij bedanken jou natuurlijk voor die hartelijke jaren en de goede jaren die je ons gebracht hebt met zijn allen, waarvoor dank.

De heer Uijldert: Hartstikke leuk.

De voorzitter: Je mag nog even gaan zitten, Satyamo, want dan gaan we eerst nog even naar de andere toespraken luisteren en dan geef ik jullie ook allemaal het woord, met jou strakjes natuurlijk als eerste. René, jij gaat Jan en Janny toespreken. Ga je gang, ja.

De heer Wiegel: Ja, beste Jan, het is me een genoegen om jou namens de hele VVD-fractie te mogen toespreken. We kennen elkaar nu zo'n vier jaar en in die vier jaar hebben wij heel veel als VVD voor Blaricum kunnen bereiken. Je vond het echter na vier jaar wel welletjes. Tijd voor andere zaken. Vanzelfsprekend je kinderen, misschien nog meer je kleinkinderen en Gaye. Maar ik vind het getuigen van kwaliteit dat jij wel zegt: ik wil wel fractievertegenwoordiger blijven en in de RTG eventueel op blijven treden. Een man van jouw statuut, die kunnen we echt goed gebruiken. Als ik Jan zou moeten typeren, dan zie ik iemand voor me die altijd bereid is zich in te zetten, onderwerpen zich grondig eigen te maken. Dat typeert Jan. Details spreken jou aan en je kon er mooi en interessant over spreken en als het moet met de nodige frivoliteit en bevlogenheid. Dat heeft jou zo bijzonder gemaakt en een duidelijke added value gegeven voor de VVD-fractie, en heeft je ook een duidelijk profiel gegeven in de raad. Als ik over plezier spreek, dan spreek ik ook over Jan. Als ik over plezier spreek, dan praat ik over de maandagen. Dan hadden wij onze VVD-fracties. Dat was altijd een verzamelplaats van gezelligheid en het bijeenbrengen van ideeën, positieve gedachten, kijken wat we kunnen doen, kijken wat we niet konden doen. Jan had wel een beetje tijd nodig, hoor, maar hij kwam altijd wel door. Hierdoor konden we met elkaar discussiëren en konden we ook de onderwerpen voor Blaricum en onze liberale standpunten bepalen, konden we uitdragen. Jouw mening werd echt gehoord. Hilarisch is zijn gevoel voor humor. Relativering, maar ik durf het haast niet te zeggen, stuitend is je gebrek voor Chromebook. Maar goed, als fractieassistent zal je daar niet zoveel last meer van hebben, dus wat mij aangaat kan je die gewoon achter het behang plakken en dan kan je lekker gewoon doorgaan met datgene wat je moet doen. Afsluitend, je gedrevenheid over bijvoorbeeld de keuze hoe om te gaan met de ASB, de inwonersparticipatie blijven altijd in mijn herinnering. En met name de inwonersparticipatie zal je er zeker van zijn, die krijgt nog verder vervolg in de raad. Maar goed, als je wil, dan bied ik je bij deze aan, Jan, als fractievertegenwoordiger mag jij die bewonersparticipatie graag weer invullen. Is ook egoïstisch gedacht, dan hoeft ik het niet te doen namelijk, hè? Maar ja, Jan, ik drink eigenlijk liever een borrel met je dan afscheid van je te nemen. Waarom ook eigenlijk geen afscheid nemen? Omdat je gewoon volgende week maandag in de fractievergadering gewoon weer aanwezig bent. Dus alle gekheid op een stokje, mede namens Christien en Piet Hein, dank voor je inzet en we wensen jou en Gaye en de kleinkinderen en de kinderen goede gezondheid en een hoop plezier toe. Het gaat je goed, dankjewel. Nou hebben we zo'n probleempje: welke is het?

De voorzitter: Ik dacht dat het de hele bos was.

De heer Wiegel: Alsjeblieft.

De heer Hoijtink: Dankjewel.

De heer Wiegel: Voorzitter, als ik door mag gaan.

De voorzitter: Zeker.

De heer Wiegel: Ik heb ook gevraagd om iets aan Janny te mogen zeggen. We kennen elkaar denk ik ook vier jaar en in die tijd heb ik je leren kennen als een verstandig raadslid, met eigen ideeën en altijd bereid om jezelf uit te spreken. Nooit irritant, gewoon iemand, niet na-apen, maar gewoon zeggen wat je zelf denkt. Iets waarde toevoegen. Ik denk dat dat een absolute meerwaarde is als

raadslid. Alhoewel, en dat is met pijn in mijn hart, ik denk dat je niet tot dezelfde politieke stroming hoort als ik – dat kan je natuurlijk altijd wel worden, hoor, voor de goede orde, dus mocht je willen, dan heb ik nog wel een aanmeldingsformulier voor je. Maar goed, je bent zelfstandig, ruimhartig in je oordeel en altijd aanwezig, altijd positief denkend over datgene wat we met elkaar moeten doen voor Blaricum. Dat heb ik enorm op prijs gesteld. Je hebt het in deze periode niet makkelijk gehad. Het is natuurlijk niet makkelijk als je na zo'n tijd in je eentje moet doorgaan en wellicht altijd je echtgenoot als enige benchmark en als enige ...

De voorzitter: Backbencher, denk ik.

De heer Wiegel: Ja, backbencher moeten hebben, dankjewel. Maar aan de andere kant denk ik ook, dat getuigt ook wel van je klasse, van je kracht, dat je zegt: ik ga toch zelf door, je bereidt je voor op de stukken die je wil doen en je voegt waarde toe. Janny, dank voor je inzet voor Blaricum en ik denk, mede namens de hele raad, we willen jou het beste wensen, gezamenlijk met je echtgenoot en maak er een mooie toekomst van. Dankjewel.

Mevrouw Van Dijk-de Jong: Dankjewel.

De voorzitter: Even voor de foto.

De voorzitter: Prachtig, dankjewel. Willem, dan kom ik weer terug bij jou. Jij mag Mieke ook toespreken.

De heer Pel: Dankjewel. Ja, Mieke, zoals gezegd, halverwege de periode van deze raad diende er zich een vacature aan vanwege het vertrek van Ilona Haas, ons fractielid. Gelet op ook de ruime geschiedenis en ervaring van Mieke in de raad voor die tijd en je stond op onze lijst natuurlijk, was voor mij althans die keuze en die voorkeur al heel snel bepaald. Ik weet wel, toen je in de raad kwam deed dat enige paren wenkbrauwen fronsen als partner van. Wij hebben daar goede afspraken over gemaakt om die zaken ook goed te kunnen scheiden, dat hebben we ook gedaan in die periode en dat is ook goed uitgekomen. Met name die ervaring van jou, die was heel welkom in onze fractie en ook in onze coalitie. Mieke is echt een no-nonsense politica die heel weinig woorden nodig heeft om haar punt te kunnen maken, maar dat komt dan ook wel aan. Je gaat de raad verlaten, maar zal natuurlijk wel actief blijven als onze fractievertegenwoordiger en daarmee kunnen we die ervaring die jij opgedaan hebt goed overbrengen en op die manier behouden voor Hart voor Blaricum en eigenlijk voor de hele raad. We bedanken je hiervoor van harte en nou ja, wie weet, je komt nog wel eens een keer terug, denk ik. Dat lijkt me wel.

De voorzitter: Bij partijcongressen hadden we altijd van die wisselboeketten, dus dan kwam je op dat podium en kreeg je een boeket, dan ging die weer terug in de vaas. Joke, ...

Mevrouw Lanphen: Ja.

De voorzitter: Jij gaat Carin toespreken.

Mevrouw Lanphen: Hartelijk dank voor het woord. Ik moet heel eerlijk zeggen, namens vooral mezelf, maar ik denk ook namens onze hele fractie en onze hele steunfractie, dat we het heel verdrietig vinden vandaag. Want, nou, je hebt ons heel erg op sleeptouw genomen. Wat de burgemeester ook zegt, je bent heel erg inspirerend, jij draagt allerlei dingen aan waar wij zelf niet per ongeluk tegenaan lopen, maar wat wel geestverruimend werkt en we hebben ontzettend genoten van het samenwerken. We zijn vriendinnen geworden, we zijn ook haast burens en je bent in mijn ogen een

voorbeeld van de nieuwe Blaricummies. Je bent een beetje ongeveer dertig jaar geleden hier komen wonen met man en kinderen, een hardwerkende moeder en toen de tijd wat ruimte gaf ben je ook in de gemeenteraad gegaan. Dat is natuurlijk heel erg mooi, want daarmee draag je werkelijk bij aan de gemeenschap, in mijn ogen. Je hebt een enorm hart voor het agrarisch karakter en het eten van Blaricumse bodem, dat heb je eigenlijk toen een paar jaar geleden min of meer geheel op eigen houtje georganiseerd en dat was een groot succes. Veel mensen zijn daar gekomen en die hebben het idee omarmd. Het is niet tot een zeg maar georganiseerde verkooplocatie gekomen, maar er zijn wel verschillende verkooplocaties en je hebt daar extra aan toegevoegd dat je ook in het bestuur van de ASB bent gestapt, wat natuurlijk heel bijzonder is om te doen en ook wel een hele bijzondere functie is om te mogen doen. Ik vind het dus heel jammer dat je weggaat. Ik begrijp het ook heel goed, want ja, er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan en je bent eigenlijk een van de weinigen die echt vertrekt, want ik hoor iedereen eigenlijk weer terugkomen. Het zijn allemaal Heintje Davids die via een achterdeurtje toch weer hier aan tafel zitten, dus we zijn allemaal verslaafden, zou ik het haast zeggen, we kunnen er moeilijk afstand van doen. Maar dat kan jij wel en dat is heel bewonderenswaardig. En behalve dat we elkaar heel regelmatig zagen in de voorbereiding van de raadsvergaderingen en in het opstellen van vragen en moties en amendementen, hebben we ook elkaar vaak gezien in het samen beleven van muziek, wat ik heel mooi vond. En het was gewoon heerlijk om jou echt als steun en toeverlaat te hebben en als steady pilaar. En ja, daar hoop ik natuurlijk mijn nieuwe fractie weer voor aan te mogen spreken, die gelukkig ook achter in de zaal zit. Maar dat is ontzettend veel waard. Wat ik ook heel knap vond – en ik denk dat jullie daar misschien niet allemaal evenveel van gezien hebben – is dat jij regionaal de verschillende fracties in de regio ook hebt samen weten te brengen. Dat is natuurlijk knap werk. Je hebt je ook altijd heel erg ingezet voor de regio Gooi en Vechtstreek en alles wat daarmee van doen had. Je bent als een van de eerste raadsleden naar de MRA gegaan, omdat je dat interessant vond. Je komt ook uit Amsterdam, maar je vond het ook een hele interessante organisatie om daar kennis van op te doen. Is natuurlijk ook heel erg interessant en ja, heel groot, maar wij zijn een onderdeel van de MRA, dus wij moeten ons allemaal ook metropoolinwoners voelen. Ik geloof niet dat we dat ons voelen, maar dat is eigenlijk wel zo. Dat gaf je wel mee aan ons en dat is heel erg waardevol geweest. En ja, ik weet ook nog niet helemaal precies hoe we het zonder jou gaan doen, maar we zullen vast nog wel af en toe eens even om raad mogen vragen. Wij zijn je met zijn allen enorm dankbaar voor alles wat je hebt gedaan. Ik moet heel eerlijk zeggen dat het mij is ontgaan dat ik bossen bloemen mee moest nemen, dus ...

Mevrouw Francken: Ik heb al bloemen gehad.

Mevrouw Lanphen: Ik ben met lege handen gekomen, zagezegd. Maar we zullen dat zeker wel een andere keer goedmaken. Ik wil eigenlijk ook Jan, Janny, Mieke en Satyamo erg danken voor de samenwerking. De rest zal de samenwerking mee doorgaan. En Satyamo, ik biecht jou hierbij op dat ik in de zeventiger jaren al uit het kookboek van jouw tante Mellie Uydert allerlei brouwsels heb gemaakt in zeg maar de aanloop naar het hopelijk een goede dokter worden. Dat heb ik je geloof ik nooit verteld, maar dat boekje, dat heb ik. Want jouw contact met Blaricum gaat denk ik vooral ook via jouw tante Mellie. Ja, dus dat vind ik heel erg leuk. En ik ben Mieke enorm dankbaar dat ze ooit de D66-fractie gereanimeerd heeft in 2010 en uiteindelijk hebben Carin en ik het stokje overgenomen en dat hebben we met veel plezier gedaan, maar dat was toen echt helemaal uit het niets weer terug op de agenda gezet. En Janny, ja, jouw eerlijkheid en jouw helderheid vind ik gewoon geweldig. Prettig om zo iemand te hebben met het hart op de tong en een heel duidelijke mening. En Jan vind ik gewoon een heerlijk mens om koffie mee te drinken en grapjes te maken en eens even de problemen van de wereld te bespreken en ik hoop dat we dat nog vaak kunnen doen en ik zal ook vaak bij Janny nog eens een keer langskomen. Maar tot ziens, heel veel dank, vooral aan Carin,

maar ook aan ieder ander voor de samenwerking de afgelopen tijd en hopelijk op een hele goede nieuwe samenwerking.

De voorzitter: René, ik zag jouw vinger omhooggaan. Jij wil ook wat met ons delen.

De heer Kemperman: Ik wou nog even wat zeggen.

De voorzitter: Pak je even een microfoon erbij?

De heer Kemperman: Er brandt wat. Ik wou ook nog even wat zeggen en dat is, De Blaricumse Partij komt straks na de installatie met nieuwe mensen en ons aller Bea, maar niet alleen Bea, ook Lyoba, zijn overgestapt naar een andere partij. Niemand had kunnen bevroeden toen ik Bea vijfentwintig jaar geleden ontmoette en via allerlei verschillende gremia met haar heb samengewerkt, dat dat vandaag hier op deze stoel zou eindigen. Ik heb het vak enigszins geleerd, enigszins heel erg geleerd van Bea, hoe je met politieke zaken omgaat. Daar ben ik, en niet alleen ik, maar ook De Blaricumse Partij Bea heel dankbaar voor. Haar kennis met name van lokale aangelegenheden was altijd voortreffelijk, want ze was een autochtoonse Blaricumse. Hiermee wil ik graag tegen jou dankjewel zeggen met een bos bloemen. Hetzelfde geldt eigenlijk voor Lyoba. Lyoba wist nog meer dan haar moeder over lokale zaken. We hebben heel veel steun aan Lyoba gehad in onze steunfractie en ook daar wil ik graag dankjewel tegen zeggen.

De voorzitter: Mooi. O, vandaar was ook de vraag: wat is van wie? Daar gaan ze weer, hoor. Ik neem ze straks wel mee naar huis. Ik kijk nog even rond. Iemand die nog het woord wenst te voeren, behalve dan de vertrekkende raadsleden? Dan, Satyamo, ik zal jou maar niet te lang in spanning houden. Zal ik jou als eerst namens jezelf, maar als vertrekkend raadslid het woord geven?

De heer Uijldert: Nou ja, daarmee hou je ook de anderen niet zo lang in spanning, dus.

De voorzitter: Dat scheelt ook. Pak jij deze microfoon?

De heer Uijldert: Ja, ga ik doen. Ik heb wat aantekeningen gemaakt. Doet de microfoon het? Nee. Links of rechts? Ja, links. Ik heb wat aantekeningen gemaakt en daar blijft niet veel meer zo van over na alles wat je toch op zo'n avond als deze meemaakt en alle indrukken die je opdoet en alle heel warme verhalen die je van mensen hoort. Wat ze toch allemaal over je weten, ja, dat is toch ook meer dan je denkt. Ik moet wel even willen aanvullen dat mijn banden met Blaricum, Joke heeft het al gezegd, via Mellie Uyldert loopt er al een kanaal. Ik ben er ook geboren in 1947 als een echte babyboomer. In de jaren zestig gingen mijn ouders – wij woonden dus in Amsterdam – ook vaak vakanties doorbrengen in huizen van kennissen die ze in Blaricum hadden. Daaronder hoort ook de familie Schonk, dat zijn de kinderen van Bart van der Leck. In dat huis, daar hingen gewoon de Van der Leckjes aan de muur, dat was toen heel gewoon. En waar ik sliep, daar stond ook een tijd nog een ongeverfde – hoe heet die? – een Rietveld-stoel bijvoorbeeld. Dus ja, ik heb iets met die hele cultuur van Blaricum en de historie. En Mellie Uyldert die hier natuurlijk ook geboren is in de commune hier een dikke eeuw geleden. Hoe dat allemaal was, dat spreekt me heel erg aan. En zoals Mellie Uyldert ooit eens op een congres, op een bijeenkomst zelfs in Blaricum, ik dacht in Nederheem, ooit gezegd heeft: er is iets van spiritualiteit, dat zit gewoon in de bodem, in de grond van Blaricum, dat is eraan vastgebonden. En Joke, ik vind het heel leuk te horen. Je doet me denken aan een huisarts die ik in Buitenveldert had en die bekende ook dat hij een boek van Mellie Uyldert stiekem gelezen had. Want in het algemeen is zij denk ik niet zo geliefd in de medische wereld, wat ik begrijp: wat is dat nou, et cetera? Maar ik vind het leuk te horen dat jij ook stiekem daarvan wat

geleerd hebt, van Mellie Uyldert. Wat ik meemaakte ook, heb ik wel eens een kopje gegeven. Het is zestien jaar en het is natuurlijk een hele periode. Een paar highlights kan ik dan noemen, maar het is natuurlijk allesbehalve compleet. Joan heeft al over de laatste vier jaar een boel verteld en dat is natuurlijk veel compacter. Ik hou het wat meer algemener. In het begin werd ik inderdaad vanaf de publieke tribune waar ik met Theo vaak zat in die roerige tijden rond de oprichting van Hart voor Blaricum vaak in de publieke tribune zat. Ook op Nederheem werd ik door Carien aan mijn oren getrokken: kom jij ook in de raad? Daar zei ik niet nee tegen, ik vond het ook een hele eer om mee te gaan doen. Het was de eerste keer ook in de raad dat ik in keurig pak in de raad zat trouwens, met een colbertje aan et cetera, van Sybert geleend, geloof ik. Daarna is dat niet meer teruggezien en ja, het verslonsde een beetje. Ik loop, zag ik laatst, al vijf jaar in hetzelfde okerkleurige vestje rond. Ik dacht, laat ik maar eens iets anders aantrekken bij het afscheid. Ja, ik vind dat lastig, hoor, want iets vind je gewoon lekker, ja, dan blijf je het gewoon dragen, hè, zolang je het kan dragen. Zo simpel ben ik. Ik heb intussen drie burgemeesters meegemaakt in deze tijd. De hele oprichting vanaf het eerste kwartierwerk van de BEL Combinatie tot en met vandaag de dag heb ik dat allemaal meegemaakt toen ze dat ontwikkelden. De eerste plannen voor de Blaricummeent en last but not least, wat ik toch een prachtige wijk vond en waarvoor ik heel enthousiast altijd ben en nog steeds ben. En verder een heleboel andere dingen zoals het omkatten van de Bernardusschool naar de plek waar we nu zitten, dat is toch ook allemaal heel mooi geworden. Een nieuwe Malbak, nieuwe woningen in de Bijvanck, het Stichtse Strand, de terrassen die in het dorp zijn gekomen. Nou, ik zal een heleboel dingen zijn vergeten te noemen die je in de loop van zo'n zestien jaar meemaakt. Tegelijkertijd moet ik heel eerlijk bekennen dat bij mij ook het stukje vertrouwen is geschaad in de politiek. Dan bedoel ik dus ook met name de provinciale en de rijkspolitiek. Nou sta ik bekend als een beetje naïef, dat geef ik ook toe. Dus ja, als je naïef bent, dan kan je vertrouwen ook snel worden geschaad. Maar er zijn toch een paar rode lijnen die er lopen waarvan ik denk: dit is eigenlijk niet zoals het hoort. Dan denk ik met name aan de HOV, zoals die hele geschiedenis is gelopen, wat uiteindelijk hele discussies gaf. Ik zit nog met Willem achter de tafel achter al die rapporten te kijken en toen kwamen we tot de conclusie dat het Merk-traject dat dat, ik geloof dat dat dertig seconden of iets dergelijks langzamer was dan het Meenttracé en dat dat toch een reden was voor de provincie voor dit project om daar toch 10 miljoen euro aan uit te geven om toch naar dat Meenttracé te gaan. Iets wat ik tot vandaag de dag volstrekt onbegrijpelijk, maar ook irrationeel vind, waarvan ik denk: wat voor bestuurders zijn hier als ze dit soort keuzes maken? Maar zulke lange dossiers, ja, dan ben je toch, hoe zal ik het nou netjes zeggen? Maar goed, irrationele besluiten vanaf bovenaf. En ja, wat natuurlijk ook vaak heeft gespeeld, dat is toch om de kwarteeuw weer terugkomen, de dreiging van een fusie, al of niet opgelegd door gemeente, terwijl er zat onderzoeken zijn die aantonen dat A, je er financieel niet op vooruit gaat, en B, het alleen maar de democratie ondermijnt, omdat de burger verder van het bestuur komt af te staan. Dan zie je bijvoorbeeld rapporten van bijvoorbeeld COELO in Groningen. Wat dat betreft vind ik het ook heel teleurstellend zoals door het Rijk met gemeenten wordt omgegaan. Dan heb ik het nog niet eens over het hele sociaal domein, het over de schutting gooien van allemaal taken en daar niet genoeg geld tegenoverstellen. En ja, dus wat dat betreft moet ik zeggen: de VNG had hier ook wel wat krachtiger kunnen intreden, denk ik. Uiteindelijk komt het erop neer vanuit het Rijk, als je dat soort dingen doet: je betaalt er niet genoeg voor, je zet raden wel aan het werk. Je laat ze dus gratis voor je werken en ja, als je mensen gratis voor je laat werken en je betaalt er niet voor, ja, hoe heette dat ook alweer vroeger? De kunst van het raadslidmaatschap is eigenlijk dat je ego's moet bestrijden, want daar heb je enorm veel mee te maken. Met statusprojecten, met politici die een geurspoor willen achterlaten, met politici die hogerop willen klimmen, steeds hoger in de garde tot ze uiteindelijk ministers, zo niet de minister-president worden. Maar de kunst daarbij is om daar zelf niet een egotrip van te maken in het bestrijden van die ego's, maar het is wel heel belangrijk dat dat gebeurt, dat dat in elk geval toch zo helder mogelijk wordt gemaakt wat er nou in werkelijkheid achter in de gangen speelt. Dat eigenlijk een heleboel dingen die

eigenlijk iedereen wel weet of vermoeden, maar die eigenlijk nooit echt uitgesproken zijn, omdat men bang is voor processen en weet ik veel wat allemaal dingen. Dus ja, ik zou me hier verder kunnen uit laten. Ik ben geloof ik nog steeds immuun hier, hè, zoals dat heet? Joan, of niet?

De voorzitter: Ik denk het wel.

De heer Uijldert: Dus ik zou ook nog heel lelijke dingen kunnen zeggen zonder schade, maar laat ik dat niet doen, dat is een beetje flauw. Als laatste. Zestien jaar heb ik in de gemeenteraad gezeten en ik in feite een gemeenteraad toch als een soort familie, ondanks het feit dat je het regelmatig met elkaar oneens bent en dat er soms hele principiële standpunten zijn waarin je verschilt, dat je soms met elkaar over de grond kan rollen. Zeker in het begin van Hart voor Blaricum was dat vaak het geval, dat zijn beroemde tijden waarin ik toen nog net geen raadslid was, maar goed. Maar ja, dat gebeurt in een familie ook, daar heb je ook wel eens ruzie met broertjes en zusjes en dan ben je het ook wel eens niet met je ouders eens en doe je dingen die je van je ouders niet mag – roken bijvoorbeeld. Dus wat dat betreft, ja, zal ik dit echt missen als familie, als een soort thuis. Je voelt je thuis in het gemeentehuis et cetera. Ja, dan word je op een gegeven moment weer een gewone inwoner, dus dat zal heel erg wennen zijn. Als laatste wou ik nog zeggen dat ik jullie allemaal heel erg wil bedanken, dat ik er heel blij mee ben en zeker mijn eigen fractie dat ze mij het vertrouwen hebben gegeven om hen zestien jaar te vertegenwoordigen en wil ik ook mijn dank uitspreken aan alle andere raadsleden en dat ik mij er toch uiteindelijk thuis en geaccepteerd heb gevoeld – hoewel, hoe een vreemde eend ik ook in de bijt mag zijn als bomenknuffelaar of wat dan ook en iemand die in astrologie gelooft en meer van die onzin. Er staan nieuwe ontwikkelingen te wachten: de strandtent, de Albert Heijn, Tergooi, nou, noem maar op, de Omgevingswet. Ik wens de nieuwe fractie, maar de hele raad hier, dat ze hier heel verstandig mee omgaan met rationele besluiten en dat ze elkaar kunnen vinden en dat we het een beetje ook, om het maar sentimenteel te zeggen, een beetje van elkaar houden, een beetje elkaar aardig vinden en dat jullie ook elkaar een beetje als een familie nemen die elkaar de handen boven het hoofd houden – nou, handen boven het hoofd, dat klinkt zo onsympathiek, dat bedoel ik niet – die elkaar in elk geval steunen en elkaar niet zo snel in de steek laten. Tenslotte is het één club en één familie die die klus – en dat zijn verschrikkelijk moeilijke klussen, neem de Omgevingswet die eraan komt – die we allemaal moeten klaren. Ik wens jullie er heel veel sterkte mee. Ik bedank voor het vertrouwen en ik hoop dat Blaricum blijft. Ja, dat is het. Dank jullie wel allemaal.

De voorzitter: Dankjewel, Satyamo. Janny, ik ga naar jou.

Mevrouw Van Dijk-de Jong: Dankjewel. Ik zal het iets korter houden.

De voorzitter: Dat zijn we van je gewend.

Mevrouw Van Dijk-de Jong: Ik heb wel aantekeningen gemaakt, ik denk: mocht ik stilvallen, dan kom ik er niet meer uit. Vanavond neem ik afscheid van de raad van Blaricum en het is echt de allerlaatste keer dat ik aan deze tafel plaatsneem. Je moet stoppen op je hoogtepunt en aan alle goeds komt een eind. Ik ben 68 jaar en het is mooi geweest. Eigenlijk vind ik dat er een houdbaarheidsdatum aan het raadswerk moet zitten. Het is goed dat er jonge mensen in de gemeenteraad plaatsnemen. Frisse inzichten zijn nodig in een wereld die nou eenmaal verandert. Vier jaar geleden ben ik voor De Blaricumse Partij in de raad gekomen. Nadat ik was afgesplitst van De Blaricumse Partij stond ik er alleen voor. Gelukkig kon ik bij verschillende collega-raadsleden aankloppen, waarvoor alsnog mijn dank. Met dank gaat ook uit naar het college en de griffie voor de goede samenwerking de afgelopen vier jaar. Vier jaar raadswerk waarvan bijna twee jaar in coronatijd, een bizarre periode. Ik heb de

afgelopen vier jaar geprobeerd om mij zoveel mogelijk in te zetten voor alle inwoners binnen de gemeente Blaricum. Dat ging niet altijd even makkelijk en mijn mening of stem werd ook niet altijd in dank afgenomen. Ik sta nou eenmaal voor mijn mening. Het doet ook goed om te horen dat er inwoners zijn die het jammer vinden dat ik stop met het raadswerk. Het raadswerk kost ook veel tijd, maar ik ben niet bang om in een zwart gat te vallen. Diverse mensen hebben mij gevraagd of ik blij ben dat het erop zit. Ik heb het prima naar mijn zin gehad, maar er is meer in het leven dan alleen maar politiek. Ik ga nu echt meer aan mezelf denken en samen met mijn echtgenoot en onze hond genieten van onze vrije tijd. Ik wens de nieuwe raad en college van de gemeente Blaricum de komende vier jaar veel succes toe en dat ze samen het beste voor iedereen willen bereiken. Ik wil graag eindigen met: niet het recht van de sterkste, maar de kracht van de eenheid.

De voorzitter: Dank je. Ik ga door naar je buurman. Ik ben benieuwd, vol verwachting.

De heer Hoijsink: Voorzitter en raadsleden en toehoorders, vier jaar geleden, of ruim vier jaar geleden werd ik gevraagd om in deze echt prachtige gemeente, of ik wellicht raadslid wilde worden voor de VVD. Daar heb ik toen ja tegen gezegd. Een van de belangrijke redenen dat ik dat heb gedaan was omdat ik een van de vele inwoners van dit land was die wel op zich politiek geïnteresseerd was, die heel veel kritiek had op datgene wat er in Den Haag gebeurt en wat er ... Nou niet zozeer in de provincie, want daar heb ik me nooit zo erg mee bezig houden, maar ook wat er in de gemeente gebeurt, waar je allemaal meningen over hebt. Ik had zoiets van: als me dat nou gevraagd wordt, dan is dat nu de kans om toch eens een keertje niet alleen maar vanaf de zijlijn te roepen, maar om er zelf bij te zijn. Dat was voor mij een belangrijke motivering om te proberen lid van de raad te worden. Nou, het is gelukt. Ik heb dat met op zich veel plezier gedaan. Het was een buitengewoon boeiende periode en ik vond het in ieder geval heel interessant om ... Ik bedoel, ik was ook niet meer zo piepjong, ik was geloof ik 69 en als dan toch die kans je gegund is, dan is dat eigenlijk toch best heel erg mooi. Nou, dan wil ik eventjes ... Kijk, Satyamo staat heel terecht behoorlijk in het middelpunt, dan wil ik toch daar iets over vertellen. Satyamo heeft mij na twee – misschien is hij het zelf al vergeten – na twee raadsvergaderingen heeft hij mij geadviseerd om het kort te houden.

De voorzitter: Daar snap ik niks van.

De heer Hoijsink: Ik heb daar geprobeerd heel goed naar te luisteren, maar ik kan hem niet beloven dat dat ook deze keer gaat lukken, Satyamo. Nou was je zelf ook niet heel erg kort van stof, dus vooruit. Nee, maar even toch serieus. Ik heb groot respect en grote bewondering gekregen voor al die raadsleden in Nederland die gewoon heel veel tijd besteden aan het raadswerk en dat valt toch waarachtig niet altijd zo mee. Nou is Blaricum zou je kunnen zeggen maar een eenvoudige, simpele en kleine gemeente en ja, dat is misschien wel zo, maar je zit daar toch met vraagstukken waarvan je denkt: moet je daar nou voor zijn of moet je daar nou tegen zijn? Dat zijn toch gewoon lastige keuzes en de ene keer vallen ze laten we zeggen in zo'n raad uit op een manier waarvan je denkt: ik had het op zich graag anders gezien. Maar dan kun je dus de overwegingen die ten grondslag liggen aan uiteindelijk wat de meerderheid van de raad besluit, daar kun je dan begrip voor opbrengen. En zoals u misschien kunt raden, er zijn – opnieuw, Satyamo had het geloof ik over irrationale besluiten, of was het Joke? – irrationele besluiten die soms genomen worden in de politiek. Nou ja, daar heb ik er in ieder geval zelf twee van meegemaakt. Ik kan u daar uren over vertellen, maar dat ga ik dus niet doen. Een aantal van u kunnen waarschijnlijk raden – althans, van een van die dingen – waar ik een beetje op doel. Genoeg hierover. Ik heb het toch met heel veel belangstelling gedaan. Wat ik heel plezierig vond is dat de verhoudingen dus in deze raad, zoals ik er tenminste tegenaan keek en aankijk, eigenlijk best heel goed waren. Ik heb hier in het wat verdere verleden wel raadsvergaderingen meegemaakt waar buitengewoon veel emoties naar voren kwamen en ruzies en

noem het maar op, dus ik had echt zoiets toen ik hieraan begon: ik ben toch wel reuze benieuwd hoe dat allemaal gaat. Nou ja, dat viel mij bepaald niet tegen. Wat ik in ieder geval heb overgehouden aan deze periode, dat is een echt groot respect voor mensen in de raad en natuurlijk ook voor wethouders, maar goed, die hebben natuurlijk toch een andere positie en een andere functie. Ik denk dat de bevolking van in ieder geval ook deze gemeente, maar ook van andere gemeentes, zich wel eens wat voorzichtiger uit mogen laten als ze over raadsleden spreken of over politici spreken. Want het is natuurlijk dood- en doodzonde dat er eigenlijk bij een belangrijk deel van de bevolking zo verdraaide weinig respect is voor het werk wat in zo'n raad in ieder geval gedaan wordt. Ja, en wij kunnen ... Tenminste, ja, jullie kunnen eigenlijk niks anders doen dan toch maar gewoon door blijven gaan en het blijven proberen en ja, daar wens ik jullie buitengewoon veel succes en wijsheid voor toe. Dankjewel.

De voorzitter: Mieke, je zit een beetje verstopt voor mij achter Satyamo, wil jij nog wat zeggen tot ons?

Mevrouw Bakker: Ja, vooruit maar.

De voorzitter: Vooruit maar.

Mevrouw Bakker: Ik zal wel even een woordje zeggen. Toen ik in 2014 opstapte, was het echt mijn bedoeling om nooit meer terug te komen. Ik had mij dat echt voorgenomen en ik was er ook eigenlijk wel klaar mee, want uiteindelijk was ik vanaf 2002 al actief, dus ik vond het na twaalf jaar wel genoeg. Maar dan heb je een partner en die is volgens mij geboren met het politieke virus en ja, als je daar dan de hele dag thuis mee zit, dan gaat dat op een gegeven moment toch weer kriebelen. Dus toen Carien mij vroeg of ik dan toch niet in 2018 op de lijst wilde gaan staan voor Hart voor Blaricum, toen zei ik: ah joh, prima, maar ik wil niet bovenaan, zet mij maar op plaats dertien. Nou, dat heeft weinig geholpen, want een jaar daarna werd ik inderdaad gevraagd om toch weer de raad in te gaan. Ja, en als je dan op zo'n lijst staat, dan ben je ook verantwoordelijk, vind ik, voor wat je daarvoor moet doen. Dus ik heb ja gezegd en na overleg met Joan en met de rest van mijn fractie. En ik moet eerlijk zeggen, ik heb het met heel veel plezier gedaan de laatste drie jaar. Wel helaas lang in coronatijd, dus we hebben elkaar weinig gezien. Twee jaar achter de laptop thuis. Maar ik zeg nu niet: ik neem afscheid. Ik heb meteen gezegd: ik ga door als fractieondersteuner en ik wens in ieder geval mijn collega-raadsleden en degenen die blijven zitten, maar ook alle nieuwe raadsleden heel veel wijsheid voor de komende vier jaar. Want net als Satyamo al zei en Joan zei het al, er komt nog een heleboel op ons af en we zijn er voorlopig nog niet.

De voorzitter: Carin.

Mevrouw Francken: Dankjewel, Joan. Ik heb een heel ander verhaal, dus jullie moeten misschien even een ander petje opzetten. Ik begin bij 1917. In 1917 werd mijn vader geboren en het was hongerwinter en hij was zo mager als een lat. In 1943 moest hij onderduiken en kwam terecht op een boerderij. Daar werkte hij op het land en op het bedrijf en het was de enige tijd in zijn leven dat hij een beetje minder honger had. Na de oorlog studeerde hij af en ging hij in het bedrijfsleven werken, maar de boerderijen bij ons in de buurt bleven aan hem trekken. Daar gingen we heel vaak naartoe en ik wilde altijd mee. Later zei hij tegen mij: ja, dat bedrijfsleven, ik ben toch wel heel blij dat jij voor een maatschappelijk beroep hebt gekozen. Ik werkte inderdaad in de gezondheidszorg, in de jeugdhulpverlening, in het hoger beroepsonderwijs, ik had af en toe ook zelfs op het laatst docenten in de klas. Ik deed dat met veel plezier, maar op een goede dag zeiden mijn collega's tegen mij: het verbaast ons een beetje dat je eigenlijk nooit de politiek in gegaan bent, zoals je hier functioneert op

onze afdeling, want je hebt een behoorlijke politieke sensitiviteit. Nou, dat was gauw geregeld. Ik kwam bij D66 en ik stond binnen de kortste keren op de lijst en kwam ik in de raad. Intussen woonde ik hier, ook tussen de boerderijen, heel vertrouwd. Het kan geen toeval zijn dat ik hier zo terecht gekomen bent en ik ben ook nog steeds regelmatig op die boerderijen te vinden. Wat heb ik nou aan dit raadslidmaatschap gehad? Dat wil ik jullie graag meegeven, want het is natuurlijk allemaal geweldig wat je doet en het is leuk. Wat Joke zegt, ik ben heel blij, Joke, met je speech en ook Joan, de mooie woorden. Maar er zit ook voor mij een andere kant aan. Toen ik hier een aantal jaar in de raad zat, waren er een aantal vrienden en kennissen en die zeiden: Carin, je bent veranderd. Je bent veranderd, want je bent zoveel duidelijker geworden, zoveel directer, zoveel scherper, meer in debat, meer in gesprek en zoals je communiceert, nou, dat hebben we eigenlijk in vorige jaren nooit zo met je meegemaakt. Inderdaad heb ik er ontzettend veel plezier in gehad om over alle mogelijke onderwerpen die er in de raad waren met inwoners in gesprek te gaan, op straat en bij Albert Heijn, net zoals Janny. Ik heb echt genoten van de gesprekken en meningen, hun standpunten, hun suggesties en hun drijfveren. Dat heeft mijn leven echt verrijkt, mijn kijk op mensen verrijkt en mijn kijk op de wereld verbreed. Het was hard werken in de raad en ik vond het ook niet altijd zo eenvoudig. Dat is hier eigenlijk ook al een paar keer gezegd. Het zijn niet zulke makkelijke onderwerpen, je weet het soms niet helemaal zo precies hoe het zit en je wil toch ook heel graag het beste voor het dorp en er met zijn allen uitkomen. Als ik hierop terugkijk, dan denk ik dat ik heel blij ben dat mijn vader mij deze kant op gestuurd heeft en ik hoop dat er nog veel meer ouders of vaders zijn die tegen hun kinderen zeggen: ga iets maatschappelijks doen en als je een beetje ervaring hebt opgedaan is misschien dat raadswork wel wat voor jou. Want het is heel belangrijk voor deze wereld en voor deze samenleving dat we een vitale en gezonde en democratische samenleving hebben, zeker nu, nu de wereld zo bedreigd wordt. Ik dank jullie allemaal voor de samenwerking en ik wens jullie veel succes.

De voorzitter: Het is toch niet niks, zo'n periode afsluiten, dat merk ik ook wel bij sommigen links en rechts van mij. Dat mag ook wel eventjes.

De voorzitter: Of gewoon blijven. Nou, volgens mij zei ik straks al en dat is door anderen ook al genoemd: we hebben wel een goede historie wat betreft het Heintje Davidsschap. Dus in die zin zijn we sowieso in dit dorp nooit heel erg ver van elkaar verwijderd en dat is ook goed en mooi.

9. Sluiting

De voorzitter: We gaan deze vergadering sluiten met nogmaals ontzettend veel dank in ieder geval voor jullie aller inzet de afgelopen vier jaar en voor een flink aantal van jullie zelfs dus al heel veel langer. Laat het even bezinken, we gaan zo een goede borrel drinken met elkaar. In het kader van alles wat ik over gezondheidszorg heb gezegd klinkt dat misschien wat minder, maar ik bedoel: een beetje ontspanning en gezelligheid mag nog steeds wel. We zien elkaar morgenavond hier weer, in ieder geval de meesten van ons. Voor nu hartelijk dank en eenieder ook op de publieke tribune voor de aanwezigheid en de aandacht en de betrokkenheid. Ik sluit de vergadering. Tot morgen.

Vastgesteld in de openbare raadsvergadering van de gemeente Blaricum d.d. 19 april 2022.

mevrouw T.D. de Jong
griffier

mevrouw J.N. de Zwart-Bloch
voorzitter